

I Koningen 18:30,38,39

1 volk 2 vuur 3 vrucht

Gemeente,

Het nadert zijn ontknoping. Eerst stond Elia tegenover Achab en zei: niet ik maar gij beroert Israel.. Toen stond hij tegenover het volk: indien de HEERE God is volgt Hem na. En nu staat Elia tegenover de 450 Baal profeten. De ontknoping, de climax. Wie is er God? Wie zal Zich als God bekendmaken?

En deze ontknoping zal plaatsvinden bij het altaar. Het is duidelijk: daar gebeurt het; daar zal God Zich openbaren. Bij het altaar. Dat hoeft ons niet te verbazen want vanaf het begin heeft het altaar een centrale rol gespeeld in de dienst des HEEREN. Kain en Abel hebben al geofferd. Abraham en de aartsvaders bouwden altaren. In de tabernakel stond het altaar, later in de tempel. En wie altaar zegt, zegt offer. En wie offer zegt, zegt plaatsvervangning.

Om met een voorbeeld te beginnen: als je zusje van 3 iets heeft kapotgemaakt. Het mooie horloge van je moeder. Helemaal stuk, glas eraf, wijzerplaat kapot. Dat kost al gauw 100 euro. Dat kan je zusje van 3 nooit betalen. Dan kan het zijn dat je moeder je zusje aankijkt en zegt: nu kom hier en geef me een kus en dan hebben we het er niet meer over. Een kus in plaats van 100 euro. Dat moet ze geen kusje geven, dan mag ze een kusje geven.

Zo mocht Israel offers brengen op de altaren. In plaats van hun eigen leven mochten zij een dier geven. De ziel die zondigt die moet sterven, zonde ontnemt het recht om te leven, moet betaald worden met het leven. Op zonde staat de doodstraf. Maar het volk mocht een dier geven in plaats van hun eigen leven. Ze mochten offeren. Zo vond de omgang met de Heere plaats.

En zo waren al die offers, al die dieren de afspiegeling van Jezus Christus. Die Zichzelf kwam offeren, geven aan het kruis. Hij rechtvaardig in plaats van onrechtvaardigen. Op het altaar van het kruis. Zo vind de omgang met de HEERE plaats.

En dat offer wordt nu in de prediking bediend en in ons midden gesteld. In de prediking wordt het altaar, het kruis, voor ons opgericht. Hier is het offer. Hier is plaats voor zondaren. In plaats van uw eigen leven te geven, mag u Christus' offer ontvangen. Zo vind omgang met de HEERE plaats.

Daar gebeurt het. Daar vallen de beslissingen. Daar openbaart

God Zich. Ook vanmorgen. Daar komt u, of daar verwerpt u, daar vlucht u, of daar veracht u het offer.

1 het volk

Rond het altaar zien wij Elia. En nu blijkt dat er met dat altaar zelf iets aan de hand is. Het is verbroken. Het is uit elkaar gescheurd en dat is nog nooit hersteld, het ligt er uit elkaar gevallen bij. Het altaar, ooit door de vromen in Israel daar opgericht. Dat was een noodsituatie. Want in Jeruzalem stond het altaar, in de tempel. Maar Jerobeam hield iedereen tegen die daarheen wilde. Hij had immers zelf altaren gemaakt in Dan en in Berseba. Met stierenbeelden erbij. Wat moesten de vromen in Israel? Naar Jeruzalem ging niet, in Dan of Berseba mocht en kond niet, ze hadden een altaar gebouwd op de Karmel. Om toch te kunnen offeren en de dienst des HEEREN te onderhouden. Maar dat uit nood geplaatste altaar is blijkbaar uit elkaar gevallen en...zo blijven liggen. Er werd dus niet meer geofferd. Het volk kon zonder. Ongebruikt ligt het altaar daar, al een maand, een jaar, 5 jaar of nog langer? De dienst des HEEREN verwaarloosd, de omgang met de HEERE verdreven. Het volk is elk begrip, besef van de noodzaak van het offer en van het wonder van het offer kwijt.

Daaruit blijkt dat de dienst aan Baal, aan de afgoden, niet samen kan gaan met de dienst aan de HEERE. De afgodendienst is een bacterie die voortvreet en aantast en verder aantast. Zoals de boktor hout aanvreet en vermolmt. Zo funest zijn afgoden.

Kijk, je ontkenst dat in het begin om het hardst. Als je iets gaat doen wat een beetje dubieus lijkt. Waar je al te gek op lijkt te zijn. O nee, echt ik blijf de HEERE dienen. We blijven Bijbellezen en bidden en zeker ook naar de kerk gaan. Dat zal er echt niet onder lijden. Maar afgoden zijn bacteriën, boktorren. Die vreten door. Die willen meer invloed. En de dienst des HEEREN, het altaar, raakt verbroken en verwaarloosd. Dat kan in het gezin gebeuren: De Bijbel blijft dicht. Vader gaat niet meer voor in Schriftlezing en gebed. En daaraan vooraf gebeurt het nog wel, maar alleen als ritueel. Het altaar verbroken. Dat kan persoonlijk gebeuren. De kerkgang schiet er bij in; het Bijbellezen gebeurt vluchtiger, het gebed stort in. In het begin blijft het voor de buitenkant nog in tact, maar innerlijk is het vermolmd. Je zit in de kerk, maar je gedachten zijn overal heen en niet bij God. Je leest Bijbel, je vouwt je handen nog, maar echt God ontmoeten is er niet bij. De omgang met God vermolmt en het gebed is hol en leeg..... totdat het instort.

Het is één van beiden: de dienst van de HEERE tast de

afgodendienst aan, of de afgodendienst tast de dienst des HEEREN aan. Verbroken altaren: levens zonder altaar, zonder omgang met God in Christus. Zonder verlangen en schreeuw naar een verzoend God. Het verbroken altaar. En welk mens is daar te goed voor? Wie heeft ontdekt dat hij van nature God niet zoekt. Openstaat voor alles wat de omgang met de HEERE aanvreet en van nature geen behoefte heeft aan een verzoend God. Dood in zonden en misdaden.

Het verbroken altaar. En dat is erg! Want een mens die het altaar verwaarloosd die slaat zijn eigen redding af. Want altaar en offer zijn Gods reddingsmiddel voor zondaren. Als je dat afwijst.....dan blijft er geen redding meer over. Als je als mens in het water valt is dat erg. Maar daar is doen aan. Er zijn touwen en boeien om naar je toe te brengen. Maar als iemand dan die touwen en die boeien van zich afslaat, dan is het bekeken, dan slaat iemand af wat hem had kunnen redden. Een mens is in zonde gevallen en verderf. Maar de omgang met God in Christus kan redden. Maar als een mens die afslaat en loslaat, dan wijst hij zijn eigen redding af. Dan is het bekeken. Dwazer kan het niet. Niet gered willen worden.

En daarmee worden wij helemaal opengelegd van binnen, wordt ons hart ontleed en opengesneden. Dwazer kan niet en is er niet: de omgang met God in Christus niet zoeken en niet koesteren maar verwaarlozen. Daarmee jezelf afsnijden van je redding. Zo dwaas, zo blind.

Het is gewoon niet te verklaren vanuit ons dat er toch nog mensen zalig worden. Onverklaarbaar en onbegrijpelijk. Maar toch gebeurt het: er zal een schare zalig worden. Er zullen er zijn die in de omgang met God in Christus hun ziel en zaligheid vinden. Dat kan alleen helemaal vanuit God gekomen zijn. Omdat de HEERE het wel. Omdat er een God is, Die voor redding zorgt en Die voor het omhelzen van de redding zorgt. Die voor het middel zorgt van vergeving en Die zorgt voor het aannemen van dat middel. Zo'n HEERE. Dat mag hoop geven, dat mag uitkomst geven. Dat de HEERE het helemaal en volkomen Zelf voor Zijn rekening neemt. Daarom kan het. Ook voor u, voor jou.

2 het vuur

Kijk maar wat er gebeurt.

Elia heeft het geding ingezet op het offer. De God Die door vuur antwoorden zal, Die is God. Zo had de HEERE dat gedaan: Om te

beginnen bij de berg Sinai. Lev 9:24. Toen de tabernakel was gebouwd. En Aaron het eerste offer zou brengen toen viel vuur van de hemel en stak het offer aan. God ontstak de offerdienst.

Daarna bij de berg Moria. II Kronieken 7:1. Toen de tempel gebouwd was door Salomo. En het eerste offer in de tempel gebracht zou worden. Toen viel vuur van de HEERE naar beneden: God Zelf ontstak de offerdienst.

Elia kent zijn God. Die door vuur antwoorden zal. God neemt zonden weg door vuur. Vuur van Zijn toorn op het Offer. Niet door zand. Zand erover. Dan kun je wat praten en wat soebatten. Dan kun je zeggen ik had het niet zo bedoeld, en ik kon er niet zoveel aan doen, en ik zal in het vervolg beter mijn best doen. Zand erover. Maar God is Rechter. En de rechter hanteert dat niet. Tegen een rechter kun je er niet uitkomen door wat eromheen te praten en te vergoelijken. God is Rechter. Geen zand erover. Dat probeert u toch niet? Beetje zus en beetje zo inkleden. En hopen dat God zand erover doet. Onze God antwoordt door vuur. Vuur van Zijn toorn op Christus.

En nu de 3^e berg. Sinai, Moria, Karmel. De HEERE wil opnieuw het offer aansteken, de offerdienst aansteken. Al wil het volk dat niet, al hoeft het voor het volk niet. Maar de HEERE wel!

Elia herstelt het altaar dat uiteen gevallen was. Hij neemt daarvoor 12 stenen.

Elia laat kruiken water over altaar en greppel uitgieten. 12 in totaal, het vuur zal echt niet uit het altaar kunnen opkomen.

Elia bidt: Antwoord mij HEERE, antwoord mij, opdat bekend worde dat Gij God zijt en ik Uw knecht. Opdat dit volk zal erkennen dat Gij hun hart hebt omgekeerd weer naar U toe.

En dan..... toen viel het vuur des HEEREN en verteerde dat brandoffer. God ontsteekt Zelf het offer. Wat het volk heeft verwaarloosd, waar het volk geen prijs op stelde, dat doet de HEERE Zelf. Het offer aansteken. Ongevraagd. Ongewenst. Maar toch vanuit Hemzelf gedaan. Hij wil het offer wel. Hij wil het offer wel aansteken en laten plaatsvinden. Al zit het volk daar niet op te wachten. En let wel: het vuur treft het offer. Niet het volk, dat het vuur verdiend heeft. Het volk blijft gespaard, het offer wordt getroffen.

En dan de 4^e berg. Sinai, Moria, Karmel.....Golgotha. Weer is de offerdienst vervallen. Weer is de offerdienst mensenhanden niet in

goede handen gebleken. Verstard en vol eigengerechtigheid. God ontsteekt het offer. Hij geeft het offer. Alle lijnen vloeien samen in de Heere Jezus. God geeft het offer: Zijn Eigen Zoon. God ontsteekt het offer: het vuur van Zijn toorn daalt neer op Golgotha. God geeft Zelf het offer. Jezus is het offer. Door God gegeven. Eén Offer, éénmalig en afdoende. In plaats van zondaren geeft God Zijn Eigen Zoon. En Die sterft als Offer. Hij koopt de Zijnen, Hij voldoet voor Zijn Kerk. De God Die dat doet Die is God!

Dat is het hart van het geloof in de HEERE. Dat Hij voor mij het offer is. Dat Hij in mijn plaats gestorven is. Het vuur had of op mij terechtgekomen of op Hem. maar Hij wilde het dragen. Dat hij zegt: Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. O HEERE, ik had de schuld, ik stond voor Uw gericht en zou niet voor U kunnen bestaan. Ik had voor eeuwig U niet kunnen voldoen en van U gescheiden moeten blijven. Maar Hij voor mij. Het vuur viel niet op mij, maar op U. Hij in mijn plaats. Nu is het goed. Nu ben ik vrij, nu ben ik vrijgekocht, nu is er voor mij betaald. Nu heb ik vrede. Nu heb ik U als verzoend Vader. Mag ik met vrijmoedigheid toegaan en heb ik de toegang met vertrouwen. Nu hebt U niets meer op mij tegen. En dat is mijn leven.

Dat is geloof in de HEERE. Rijk, verzekerd, Hij voor mij. Als je nog niet zou geloven, zou je dan niet verlangen en vragen “o HEERE geef mij geloof, laat mij geloven”?

Dan komt er bij het volk de bekering. De HEERE is God, de HEERE is God. Er zal een kern geweest zijn van het volk voor wie dat waarheid was, echt in hun hart. Dus bij wie het ook later gebleken is dat zij niet meer de Baals dienden, maar de HEERE. Laten er ook bij geweest zijn die het alleen hebben meegeroepen. Bij wie het weer overging. Dat is niet aan ons om te beoordelen. Waar het om gaat is wel dit: het offer werd gebracht en dan komt die belijdenis, die bekering van het volk.

Want bekering zonder offer helpt niet. En zonder offer komt er geen bekering. Eerst dat ene: bekering zonder offer voldoet niet. Stel dat ik mijn leven wil gaan verbeteren. Stel dat ik kwade gewoontes ga bestrijden en goede gewoontes van de dienst van de HEERE ga invoeren. Dat is al heel wat als een mens tot dat voornemen komt. Stel dat dat ook nog in hoofdlijnen lukt. Mijn leven krijgt een ander koers, richting naar het lijkt. Mensen herkennen me niet terug. Er vind echt en verandering in mijn leven plaats. Stel dat dat volkomen lukt. Zou lukken. Dat ik vanaf vandaag nooit meer zondigen zou en alles in Gods oog perfect en volmaakt zou doen.

Onmogelijk, maar stel. Zou dat mij zaligmaken? Zou dat God mij doen aannemen? Nee! Dat neemt mijn schuld van het verleden niet weg. Die schuld die blijft staan. Dat kan ik niet overdoen. Dat eist mijn dood en roept mij voor Gods rechterstoel. Al zou ik nog zoveel verbeteren, al zou ik nog zoveel berouw hebben, dat helpt niet. Er is een offer voor de schuld nodig. Alle zelfverbetering zonder offer telt niet en geldt niet. Verzoent niet en maakt niet zalig.

Er is een offer nodig voor mijn schuld. De erkenning: HEERE, met wat ik doe maak ik het niet goed, nu niet en nooit niet. Uw oordeel blijft en mijn schuld blijft. O HEERE, geef mij een offer, hét Offer Uw Christus.

En het offer brengt tot bekering. Want dat Offer zegt: De HEERE wil vergeven. Hij zorgt Zelf voor het offer. God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende en Hij bidt ons: laat u met God verzoenen. Hij bidt ons: laat u met God verzoenen. Hij is gewillig. Hij wil zondaren, vijanden ontvangen. Wat een verschil met Baal. De Baalsprofeten moeten schreeuwen, zich pijnigen, in duizend bochten wringen: zou Baal horen? Zou Baal willen, zou Baal het genoeg vinden. Maar Gods profeten zeggen: de HEERE is gewillig, u hoeft hem niet gewillig te maken, u beledigt Hem als u dat probeert. Hij is gewillig, komt tot Hem. Zo wordt in de kerkdienst het offer tot ons gebracht. Het kruis voor ons opgericht. Als een kerkdienst overigens dat niet meer doet, dan is het hart eruit en is de bediening dood. Daar openbaart God Wie Hij is, hoe Hij is. Elia nam 12 stenen. Voor het hele volk. Alle twaalf stammen. Terwijl het al 100 jaar geleden uit elkaar gevallen was. Elia neemt niet 2 stenen: Juda is het toch eigenlijk, die zijn Davids huis, die hebben de tempel in Jeruzalem. Laat Israel maar buiten beschouwing. Hij neemt ook niet 10 stenen. Wij zijn in Israel, laat Juda maar voor wat het is. Nee, alle twaalf stammen worden aangesproken. God wil ze allen schuldig stellen en God wil ze allen terughebben. God wil ons allen schuldig stellen en ons allen terug hebben.

Daar gebeurt het. Daar vallen de beslissingen. Werp u op Zijn offer en u zult behouden zijn. Dat geeft bekering! Overgave aan God die mij wil behouden, terwijl ik het niet wilde. Dat breekt de liefde tot de afgodendienst. Dat tast de afgodendienst aan. Dat doet je leven wijden aan Hem en de zonde haten. Dan kun en zul je erkennen: HEERE, gij hebt mijn hart teruggekeerd van de afgoden naar U toe, naar Uw offer toe.

Tenslotte:

In I Koningen 18 openbaart de HEERE Zich Hij is God.

Openbaart Christus Zich. Hij openbaart Zich als de Priester, Die het offer breng ten Zich ten offer laat brengen door Zijn Vader. In wie verzoening is en vrede met God.

Hij openbaart Zich als de Profeet. Die als de meerdere Elia door de prediking roept tot bekering. Indien de HEERE God is, volgt Hem na. Komt tot Mij en uw ziel zal leven en vrede hebben.

Hij openbaart Zich als Koning. Die heerst over Zijn vijanden. Elia heeft de Baalprofeten genomen en geslacht bij de beek Kison. Wie zich ten uiterste tegen God verzet zal een vreselijk einde vinden en eeuwig tot een voetbank van Zijn voeten zijn. Zo zal Christus komen. Opdat de wereld wete dat de HEERE God is en dat de christenen Zijn knechten zijn en Hij zal Zijn macht tonen. Alle vijanden van Hem zullen voor eeuwig het onderspit delven. Hoe zullen wij ontvliden als wij op deze zaligheid geen acht geven?

Val Hem te voet. In Hem is verzoening. In Hem is nieuw leven.

Amen